

[Lysholt Hansen.]

gige stillede ændringsforslag om ophævelse af bestemmelsen om, at der ved biblioteker i virkeområder med over 4.000 indbyggere inden den 1. april 1969 skal være ansat en heltidsbeskæftiget bibliotekar, må jeg opfordre til, at man stemmer mod disse to ændringsforslag. Jeg må opfordre til, at man stemmer mod dem, fordi det er så få kommuner, det her drejer sig om, efter at vi har flyttet grænsen fra 4.000 til 5.000. Jeg kan sige, at det er 10 kommuner, der vil blive berørt af denne grænse på de 5.000, og jeg er vidende om, at af disse 10 kommuner er allerede et vist antal inde i forhandlinger om at gå over til at ansætte heltidsbeskæftigede bibliotekarer. Derfor er det problem, som er rejst af de uafhængige, meget lille.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale alle ændringsforslagene i betænkningen.

Østergaard: 26 ændringsforslag til et lovforslag med 24 paragraffer er jo ikke så lidt. Det viser i hvert fald, at der er sket noget under udvalgsbehandlingen, men samtidig må det siges, at det ikke er alle ændringsforslag, der er lige vigtige og lige betydningsfulde. Det er klart. Sammenfattende vil jeg dog gerne have lov til at karakterisere ændringsforslagene som forbedringer til forslaget til lov om folkebiblioteker.

Jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til nogle af de vigtigste ændringsforslag, men først lige sige lidt om formålsparagraffen, § 1. Selv om der ikke foreligger ændringsforslag hertil, er der dog i betænkningen noteret lidt til tydeliggørelse af denne paragraf, og det er især i forbindelse med det nye begreb: andet egnet materiale. Jeg er tilfreds med, at det fastslås, at film og filmsapparater, båndoptagere o. lign. kun må udlånes til foreninger og ikke til private enkeltpersoner.

Jeg er også tilfreds med, at et bibliotek ikke må beskæftige sig med grammofoonpladeudlån, før det rent bogbestandsmæssigt har nået en vis høj standard. I denne forbindelse ville jeg egentlig gerne have haft en lille tilføjelse — men det bliver måske til det regulativ, der skal udfærdiges — således at man, når et bibliotek har en sådan standard og går over til at beskæftige sig med grammofoonpladeudlån, kræver, at

disse plader har en vis høj kunstnerisk standard, fjernt fra populær musik. Jeg er klar over, at det kan være vanskeligt at drage grænsen, men når jeg ønsker det, er det, fordi jeg regner med, at der i dette krav vil ligge en vis begrænsning af udviklingen i grammofoonpladeudlån, og jeg er ikke særlig ivrig for en sådan udvikling. Personlig mener jeg, at vi med hensyn til grammofoonpladeudlån fra vore biblioteker befinder os i et grænseområde med hensyn til, hvad biblioteker bør udlåne og beskæftige sig med.

Ved ændringerne til paragrafferne 2, 3 og 12 er der sket det, at det kategoriske eller diktatoriske ord „skal” er blevet afløst af den mildere form, der hedder „bør tilstræbes”. Denne formulering er helt i overensstemmelse med vor opfattelse, for den giver de lokale myndigheder en større margen til at administrere loven efter de forhåndenværende forhold og tilstande. Vi kan sikkert være overbevist om, at de pågældende myndigheder nok skal gøre det så godt som muligt.

Som også den foregående ærede ordfører var inde på, var der i udvalget almindelig enighed om at anerkende det arbejde, de private biblioteksforeninger udfører. Derfor gik vi ind for ændringsforslag nr. 3, ifølge hvilket kravet til det private tilskud sættes ned fra en sjettedel til en tiendedel. Der ligger en anerkendelse heri, men samtidig må det erkendes, at vi med det beløb næppe kan komme længere ned.

Dernæst vil jeg sige lidt om ændringsforslaget til § 6 og i denne forbindelse også lidt om ændringsforslagene uden for betænkningen, stillet af de ærede medlemmer hr. Grøndahl, hr. Mose Hansen og hr. Iver Poulsen. Venstre var også utilfreds med formuleringen af § 6 angående ændringer med hensyn til ledelsen og bestemmelsen om, at der ved biblioteker i virkeområder med over 4.000 indbyggere skulle ansættes en faguddannet bibliotekar, og ud fra det synspunkt, at vi var utilfreds med den, har jeg en vis sympati for de ærede medlemmers ændringsforslag, men jeg kan lige så godt samtidig sige, at jeg ikke har noget at have sympatien i; ellers skal jeg nok blive stillet over for det spørgsmål, når det ærede medlem hr. Grøndahl får ordet. Når jeg ikke har noget at have sympatien i, er det, fordi jeg føler mig bundet af det ændrings-